

ת"פ 22559/02/14 - מדינת ישראל נגד ליאור חימי

בית משפט השלום בנתניה

28 אוקטובר 2014

ת"פ 22559-02-14 מדינת ישראל נ' חימי(עציר)
ת"פ 10193-12-13 מדינת ישראל נ' חימי(עציר)
ת"פ 43754-12-13 מדינת ישראל נ' חימי(עציר)
ת"פ 47524-04-13 מדינת ישראל נ' חימי(עציר)

בפני כב' השופט חגי טרסי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם ליאור חימי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עוה"ד טל חיים ניסנוב

ב"כ הנאשם - עוה"ד נס בן עטר

הנאשם - הובא ע"י שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בצירוף של ארבעה כתבי אישום, שניים מהם בגין עבירות הפרה ושניים נוספים בגין עבירות התפרצות ועבירות נלוות. בכתב האישום המתוקן בת.פ. 47524-04-13 הורשע הנאשם בעבירה של התפרצות לדירת מגורים בכך שביום 22.4.13 נכנס לדירה בנתניה דרך החלון בעוד שותפו המתין בחזית הבניין ואבטח אותו. כשהגיע שוטר למקום קפץ הנאשם מדירת המתלוננת והנאשמים החלו לברוח. בכתב האישום המתוקן בת.פ. 10193-12-13 ובכתב האישום בת.פ. 43754-12-13 הורשע הנאשם בשני אירועים של הפרת הוראה חוקית, בכך ששהה מחוץ למקום מעצר הבית שנקבע לו בעקבות אירועי כתב האישום הראשון, מבלי שהיה מלווה על ידי מפקח, וזאת בניגוד להוראת ביהמ"ש. מדובר באירועים מחודש דצמבר 2013. לבסוף במסגרת ת.פ. 22559-02-14 הורשע הנאשם בעבירת התפרצות נוספת וכן בעבירות של הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר. המדובר בכך שביום 8.2.14 בעודו נתון במעצר בית מלא, יצא ממעצר הבית, התפרץ לדירה לאחר שטיפס על קיר הבניין, ניפץ את החלון וגנב מתוך הבית רכוש רב בהיקף כספי ניכר כמפורט בכתב האישום המתוקן. משהבחין בו שוטר החל במנוסה, עד שהגיע לדרך ללא מוצא ונלכד. מאז אירוע זה מוחזק הנאשם מזה כ-8 וחצי חודשים במעצר עד לתום ההליכים.

בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים המפורטים בכתבי

עמוד 1

האישום. לאחר עיון במסמכים אלה ניתן לקבוע כי כל אחד מכתבי האישום מגלם אירוע בודד. את המתחם יש לקבוע על יסוד העקרון המנחה בענישה, הוא עקרון ההלימה ותוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו, למידת הפגיעה בהם, לפסיקה הנוהגת ולמכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. עם זאת, הבהיר לאחרונה ביהמ"ש העליון כי אין צורך בכל מקרה ומקרה לפתח דיסרטציה נרחבת בנוגע למתחם וניתן לאמץ מבחנים קודמים שנקבעו או את המתחמים המוצעים על ידי מי מהצדדים. אשר על כן ומאחר ובנושאים אלה דנתי לא פעם ואף קבעתי מתחמים, אסתפק בהתייחסות מצומצמת. אזכיר כי התפרצות לדירת מגוריו של אדם פוגעת פגיעה קשה לא רק בצורך להגן על רכושו אלא גם בפרטיותו ובתחושת הבטחון האישי שלו. על רקע זה ולאור העובדה כי מדובר במעשים שכיחים וקשים גובשה בפסיקה מדיניות ענישה מחמירה. בעבר ציינתי לא פעם כי מקרה טיפוסי מעין זה מצדיק קביעת מתחם עונש הולם, הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בצדק ציין הסנגור כי חובת קביעת המתחם אינה מתייחסת לאירוע סטנדרטי כלשהו אלא לנסיבות המיוחדות המונחות בפני ביהמ"ש בכל מקרה ומקרה ועל כן יש להתאים את המתחם לעובדות כתבי האישום הספציפיים.

באשר לאישום הראשון הזכיר הסנגור כי במקרה זה למעשה הופסקה ההתפרצות כבר בחלקה הראשון ובסמוך לאחר כניסתו של הנאשם לדירה הגיע למקום שוטר והנאשם עזב את המקום, מבלי שנגנב דבר. לצד נתונים אלה יש להזכיר כי מדובר במעשה מתוכנן, אשר בוצע בצוותא עם אדם אחר ותוך חלוקת תפקידים. בנסיבות אלה אני סבור כי לצד מעשיו של הנאשם באישום זה יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 9 ל-20 חודשי מאסר בפועל. לגבי כתב האישום האחרון, הרי שאני סבור כי הוא מגלם מקרה חמור באופן יחסי וזאת לנוכח היקף הגניבה ושווי הרכוש שנגנב כמו גם לנוכח הפרת ההוראה החוקית שהייתה כרוכה בו וניסיון ההימלטות. לפיכך אני סבור כי לצד אירוע זה מתחם העונש צריך שינוע בין 14 ל-26 חודשי מאסר בפועל. באשר לעבירות של הפרת הוראה חוקית בשני כתבי האישום הנוספים, אני סבור כי המתחם נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

לאחר שנקבעו מתחמי הענישה יש מקום לבחון את השלכתן של מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה אלא נוגעות יותר לנאשם עצמו, לעברו ולמאפייניו. בהקשר זה הוגש לעיוני חומר רב. אפתח בכך שאציין לחומרה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם. מדובר במי שעל אף גילו הצעיר נדון במהלך העשור האחרון מספר פעמים בגין עבירות דומות של התפרצות, זאת לצד עבירות נוספות ואף ריצה מספר תקופות מאסר, לא רק בעבודות שירות אלא גם מאחורי סורג ובריה. בתחילת שנת 2012 נדון ל-20 חודשי מאסר בפועל, במסגרתם אף הופעלו מאסרים מותנים ובגין הרשעה זו תלוי ועומד לחובתו מאסר על תנאי חב הפעלה למשך 12 חודשים. ניתן לראות כי החלטות ביהמ"ש בעבר ועונשי המאסר שהותלו לא היה בהם כדי לשנות מהתנהגותו של הנאשם.

לצד דברים אלה מן הראוי לציין נתונים חשובים אשר הובאו במסגרת תסקיר שירות המבחן שהוכן בעניינו של הנאשם. מבלי להרחיב יתר על המידה מפאת צנעת הפרט, הרי שהשירות מסכם ואומר כי מדובר בבחור צעיר אשר מגיל צעיר מעורב בפלילים ומגלה התנהגות פורצת גבולות בגינה. ברקע עומדת בעיית התמכרות לאלכוהול, קשיים הסתגלותיים ודפוסי חשיבה והתנהגות אימפולסיביים ועבריינים. על אף שניתנו לו מספר הזדמנויות לשינוי ולטיפול, הוא אינו מצליח להתמיד בשינוי לאורך זמן ועם השנים אף קיימת הסלמה בחומרת העבירות אותן הוא מבצע כאשר העבירות הנוכחיות בוצעו תוך הפרת תנאי שחרור ובמהלך תקופה בה טופל כאסיר ברישיון ועמד בקשר עם שירות המבחן. שירות המבחן מתאר בהרחבה את גורמי הסיכון והסיכוי ומציין כי הסיכון להישנות עבירות הינו גבוה באם הנאשם לא ישתלב טרם שחרורו ממאסר בטיפול ממושך ואינטנסיבי. לצד דברים אלה אין שירות המבחן מתעלם מנסיבותיו האישיות המורכבות

של הנאשם ומהקשיים עימם הוא מתמודד. כמו כן, מוזכרים במפורש האיבחונים עליהם הצביע גם הסניגור בדבר האינטליגנציה הגבולית והקשיים הנפשיים הבלתי מטופלים. לאור נתונים בעייתיים אלה יש לתת ללא ספק משקל מסויים לקולא לעובדה העולה מהתסקיר לפיה במהלך מעצרו הממושך לוקח הנאשם חלק פעיל בטיפול. הוא מוחזק באגף נפרד למכורים נקיים מסמים וגם היום הוא נוטל חלק בשיחות פרטניות ובקבוצות טיפוליות בכלא. בשים לב לכל אלה סבור שירות המבחן כי המענה הנכון לנאשם הינו המשך טיפול במסגרת כותלי הכלא במסגרת סגורה ובעלת גבולות ברורים.

ב"כ הנאשם אשר טען כל שניתן לטעון לזכותו סבור כי יש באמור בתסקיר שירות המבחן, על רקע המסמכים ע/6 עד ע/8, כדי להצדיק סטייה ממתחמי הענישה שנקבעו מטעמי שיקול. דעתי שונה. אכן בשונה מהעבר נדמה כי כיום בשל הנאשם יותר לטיפול וניתן היה ללמוד על כך גם מהדברים שהעלה בפני בדבריו האחרונים עובר למתן גזר הדין. יחד עם זאת, מדובר בשלבים טיפוליים ראשונים בלבד אשר אין לדעת האם ישאו פרי ולא ניתן להניח לטובת הנאשם כי יעמוד בכל הדרוש ממנו ובשונה מהעבר יתקדם התקדמות משמעותית לעבר השיקום. לצד מסקנה זו וכפי שכבר ציינתי, יש בדברים המתוארים בתסקיר כדי להצדיק הקלה מסויימת בעונש המאסר ואף חפיפה מסויימת של עונש המאסר המותנה שהופעל, מתוך תקווה כי יהיה במעשים אלה כדי לעודד את הנאשם להמשיך ולפסוע בדרך הטיפולית.

בשים לב לקשר בין העבירות השונות ולזיקה ביניהן, אני סבור כי ראוי במקרה זה לעשות שימוש בסמכות המוקנית לי בסעיף 40 י"ג לחוק העונשין ולהשית עונש כולל מתוך התחשבות במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן ותוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים לבין תקופת המאסר. כל אחד מהאישומים בעבירות הרכוש החמורות מצדיק גזירת הדין באמצע המתחם, וזאת תוך מתן משקל לעובדה כי הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות וחסך זמן ציבורי רב. עונש המאסר שיוטל יבטא אם כן את חומרת המעשים בכללותם, אך ימותן במידת מה לנוכח הנתונים לקולא שפורטו בהחלטתי בהרחבה.

אשר על כן הנני דן הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 30 חודשים.
2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 12 חודשים אשר הוטל על הנאשם במסגרת תיק פלילי 09-11-57826.
3. המאסר המותנה יופעל חלקו בחופף וחלקו במצטבר כך שבסה"כ ירצה הנאשם 38 חודשי מאסר בפועל מיום המעצר - 08.02.14 ובניכוי ימי מעצר נוספים בין התאריכים 23.04.13 עד 09.05.13, 03.12.13 עד 04.02.13, 19.12.13 עד 20.12.13.
4. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.

5. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון.

6. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירה של הפרת הוראה חוקית או עבירה של הפרעה לשוטר.

בשים לב לתקופת המאסר הממושכת, לא מצאתי מקום להשית על הנאשם סנקציה כספית.

תשומת לב שב"ס לאמור בתסקיר. ככל שיתאים הנאשם להמשך טיפול במסגרת אינטנסיבית דוגמאת כלא חרמון, מומלץ כי יתאפשר לו לעשות כן.

העתק יועבר לשירות המבחן.

המזכירות תסרוק את המסמכים ע/4 עד ע/8.

המוצגים יוחזרו לבעליהם, ובהעדר בעלים - יוחלטו או יושמדו בהתאם לשיקול דעת המשטרה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ד' חשוון תשע"ה, 28/10/2014 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי, שופט

הוקלדעלידידוריתסבג